

иѣща отъ пять-те различны человѣцы: пода-
рокъ отъ сиромахъ, заслуженіе отъ лѣнивъ;
совѣтъ отъ завистливъ; и истинна любовь
отъ една жена.

352. Человѣкъ съ два способа ся погуб-
лява: съ безмѣрны-те богатства, и съ мно-
гояденье-то.

353. Не бѣрай да ся научишъ отъ
другого онова, кое-то самъ истыій можешъ да
го научишъ съ време отъ себе си, защото
това доводи повреда на добра-та почесть,
коя-то имать други-те за тебе.

354. Человѣкъ е богатъ, кога ся благо-
дари на опова, кое-то му Богъ подарува.

355. Малка красота е по скуча отъ мно-
го-то богатство.

356. Кой-то ходи при лоши-те, чини о-
быда на честь-та си, ако напримѣръ не ся е о-
ще развратилъ отъ содружество-то имъ; по-
добро-то ся случава и на оныя, кой-то хо-
дятъ въ вінопивницы-те; защото кой-то го
види не казва че е отишаль да струва мо-
литва Богу, но да піе віно.

357. Кой-то похвалява лоши-те работы
принуждавася да ги струва.

358. Умѣренность-та мнися за древо,